

ΣΦΑΙΡΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ 80Υ - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 388

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ & ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΑΝΤ. Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

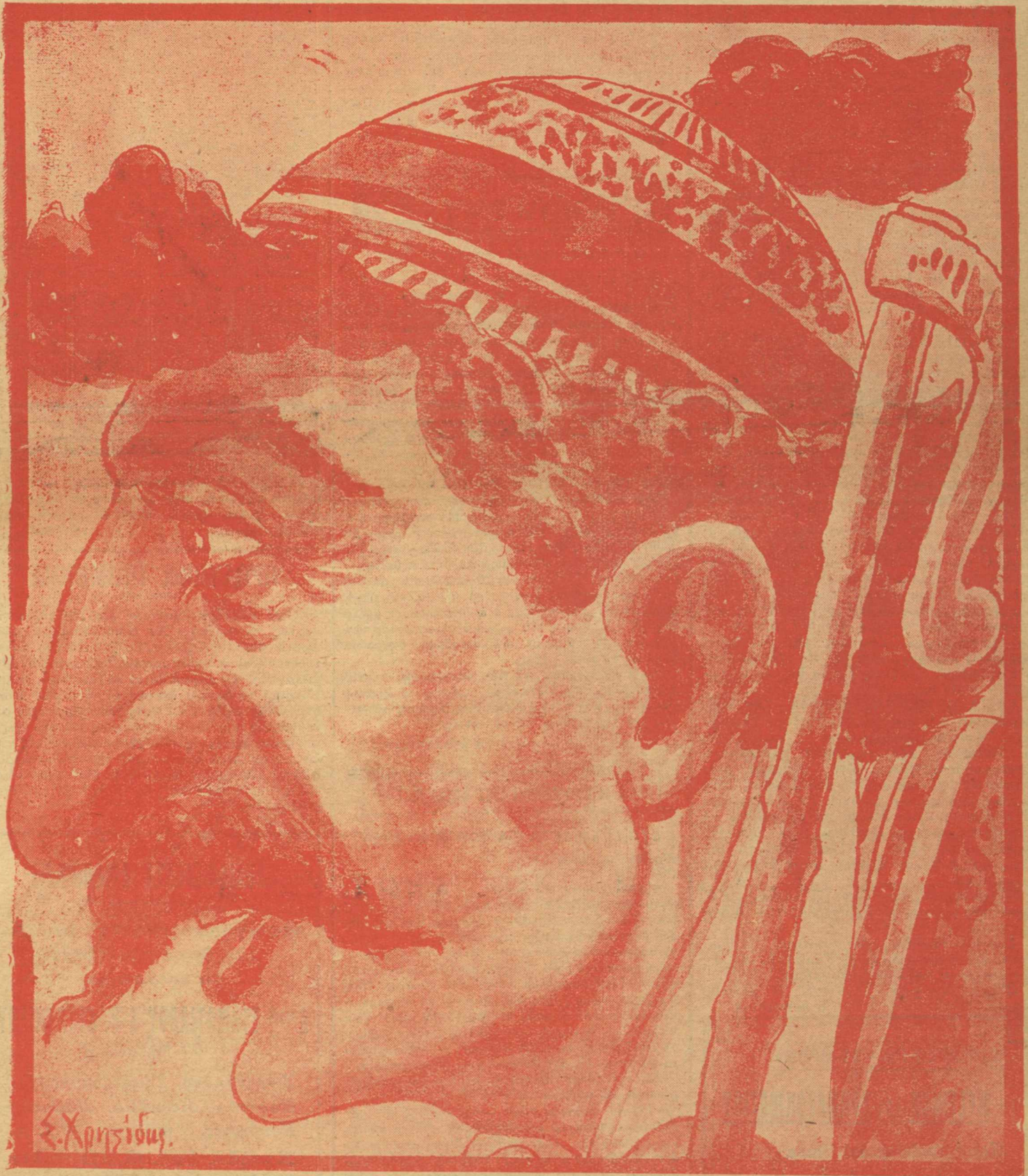
ΑΘΗΝΑΙ, ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 10 ΙΟΥΛΙΟΥ 1926

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 7

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΔΡΑΧ. 2

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

*Εσωτερικού, έτησία δραχ. 100
*Εξωτερικού 1 Λίρα *Αγγλίας
*Αμερικικής Δολλάρια 5

Ο ΜΠΑΡΜΠΑΣ ΤΟΥ Ο ΓΙΩΡΓΟΣ

(Βλέπε Διαγωνισμόν του Καραγκιόζη εις την 8ην σελίδα)

Ο ΝΟΟΜΑΝΤΗΣ ΤΗΣ «ΣΦΑΙΡΑΣ»

Το γραφείο της «Σφαίρας» αναλαμβάνει την διαβίβαση επιστολών εκ μέρους των ενδιαφερομένων προς διάδοση εκ Κωνσταντινουπόλεως Νοομάντην και ανευρισκιστήν διαμένοντα εν Αθήναις. Πληρωσέως φως εις όλα τα οικογενειακά μυστήρια. Πνευματικός, ύψιστος, εργαζόμενος. Ψυχολογία παντός άτόμου επί τη βάση του γραφικού χαρακτήρου.

Συνενομοίσι δι' άλλπλογραφίας. Απαντήσεις ταχέας και άκριβεις. Πλήρης μυστικότησι. Γράψατε: Νοομάντην, γραφεία «Σφαίρας», δουκλείοντες δραχμας 10 εις έκαστην επιστολήν.

Εις τας έπιθυμούντας να λάβουν άπαντήσεις δι' ιδιαιτέρας επιστολήν και όχι διά της στήλης, καθίσταται γνωστόν ότι δέον να δουκλείον εις διπλούν τω όρισθέν άδειόματι. Ο ΝΟΟΜΑΝΤΗΣ ΑΠΑΝΤΑ:

ΑΝΥΠΟΜΟΝΟΥΣΑΝ: Φέρεται ψυχρώς μαζή σας διά τόν άπλούστατον λόγον ότι δεν σας αγαπά ούτε σας ήγάπησε ποτέ. ΟΙ χαρακτήρες σας διαφέρουν καταπληκτικά. Ταυτα ήνώσασθε και αύτός και θέλει ν' άπομακρυνθή. Ταυτο όμως μη σάς λυπήσῃ. Ο άνθρακος αύτός εάν ήγινετο σύζυγός σας θα σας καθίστα δυστυχίη.

ΝΙΚΤΟΙΡ, Καλαμάς: Ουδέμιαν πίστιν μη δώσεται εις τούς λόγους, τού έρατοού σας. Δεν είσθε ή μόνη με τήν όποιαν έρωτοτοποιεί. Τό να φαντασθείτε ότι δύναται να σας προτινή γάμον είναι πολύ τολμηρόν.

ΜΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΡΙΔΟΣ: Εις τόν έρωτα ειπά άτυχος, όσον δεν είσθε εις τας άλλας έπιχειρήσεις. Τό αντίκειμενον τής λατρείας σας είναι έντελής άνάνισιν ύμών. Έν τοιαύτη περιπτώσει δεν βλέπω τόν λόγον διατί να έξιγκαμώσθητε να τού γράψετε. Γάμον διαβλέπω μετά τριετίαν. Θα γίνη υπό περιστάσεις πολύ ευόικιας. Ταξείδιον θα κάμετε και σύντομα μάλιστα. Ετοιμάσεσθε ήδη. ΟΙ έχθροι σας δεν είναι έπινοήσαντες. Φίλους ειλικρινι εις δέν έχειτε.

ΤΡΕΛΑΗΝ ΞΑΝΘΟΥΛΑΝ: Ένταυθα. Χαράκιτη υπερβολικά έπιπολαίος. Πλέσεται μέσα εις ένα όικανόν συγκεχυμέναν σκέψεσιν και λιμβάνει ανά πάν λεπτόν και μιαν άπόφασιν. Όνομα μέλλοντος Γιώργος. Ο Έγγαμος βίος σας ούχι εύχάριστος.

ΡΟΝΓΑ Β., Βόλον: Δυστυχώς ή ευτυχία δέν είναι καμμία φίλη διά να έρχεται όταν τήν προσκαλώμεν. Έρχεται αφηϊδίως, μόνη τής και χωρίς να μάς ειδοποιήσῃ. Τώρα δια να τήν κρατήσωμε ή δια να άποδιώσωμεν ταυτο εξαρτάται άπο ύμάς. Έπι τού προκειμένου τώρα: Στεί, δέν είναι δυνατόν να ζήσετε ευτυχίη, διότι έδύσατε πολύ κακάς βασίεις εις τήν ζωήν σας. Ταυτο όμως δέν σημαίνει ότι πρέπει ν' άπελισθητέ. Η τυχίη έχει πολλά άπρόοπτα. Τό ταξείδιον δέν θα σας μεταβάλη διόλου τήν σημερινήν σας κατάστασιν. Είναι μεγάλη άνομοσία να πιστεύετε εις τό μάγοι. Υπαίτιος τής δυστυχίας σας είσθε μόνον ή ίδια. Εις τόν νέον έκεινόν δεν πρέπει να γράψατε. Ταυτο θα έπιδεινώσῃ τήν θέσιν σας.

ΑΠΗΛΠΜΕΝΗΝ, Ένταυθα: Δύο δρόμοι μένον δια τήν άκολουθητέαν πορείαν σας: Η να τόν καταγράψετε ή να δεχθήτε ως καθιστά: τήν σημερινήν κατάστασιν. Δυστυχώς ό άνθροπος αύτός ούδόςλος σκεπεται να έπανορθώσῃ τό σφάλμα του. Είνε εκ τών χαρακίτων έκείνων τών εγωϊστικών, οί όποιοι νομίζον ότι τα πάντα πρέπει να εξαρτάνται άπο τας διαθέσεις των. Δύνασθε να ήλθετε εις γάμον με άλλον, άρκεί να θέλετε. Και βεβαίως ή λύσις αύτή δέν είναι ή χειροτέρα.

Εις τό προσεχές φάλλον τής «Σφαίρας» θ' άπαντήσω και εις τας επιστολάς των διδων και κρινών:

Αιωνίας έλπίδος, Μαρμαρίτας, Αγγώστον, Ζιγκολέτι, Αλικίας Γαλανού, Α. Α., Πλανεμένοιο ποσειδ' Αθηνάσι.

Πέτρον Μπαχάρην, δυστυχώς δέν ήλθθη Ο ΝΟΟΜΑΝΤΗΣ

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ «ΣΦΑΙΡΑΝ» ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΥ Περιπετειώδες και καταπληκτικόν άνάγνωσμα

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΛΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΣΤΑ ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΟΥ: Εις τό θάνατον είμαι ύποχρουμεμένος να κάθημαι πλησιέστατα τής όρχήστρας διά να άκούω τούς ήθοποιούς. Αν καθύσθον άλλων μακράν δέν άνελαμβάνομαι ούτε τούς δυνατούς ήχους τών όργάνων, ούτε τας ύψηλότερας φωνάς. Όταν μού όμιλούν άργά, μόλις άκούω. Πολλάκις καταρώμαι τόν έαυτόν μου. Ο Πλούταρχος με όδηγει εις

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΛΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΣΤΑ ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΟΥ: Εις τό θάνατον είμαι ύποχρουμεμένος να κάθημαι πλησιέστατα τής όρχήστρας διά να άκούω τούς ήθοποιούς. Αν καθύσθον άλλων μακράν δέν άνελαμβάνομαι ούτε τούς δυνατούς ήχους τών όργάνων, ούτε τας ύψηλότερας φωνάς. Όταν μού όμιλούν άργά, μόλις άκούω. Πολλάκις καταρώμαι τόν έαυτόν μου. Ο Πλούταρχος με όδηγει εις

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΛΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΣΤΑ ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΟΥ: Εις τό θάνατον είμαι ύποχρουμεμένος να κάθημαι πλησιέστατα τής όρχήστρας διά να άκούω τούς ήθοποιούς. Αν καθύσθον άλλων μακράν δέν άνελαμβάνομαι ούτε τούς δυνατούς ήχους τών όργάνων, ούτε τας ύψηλότερας φωνάς. Όταν μού όμιλούν άργά, μόλις άκούω. Πολλάκις καταρώμαι τόν έαυτόν μου. Ο Πλούταρχος με όδηγει εις

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΛΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΣΤΑ ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΟΥ: Εις τό θάνατον είμαι ύποχρουμεμένος να κάθημαι πλησιέστατα τής όρχήστρας διά να άκούω τούς ήθοποιούς. Αν καθύσθον άλλων μακράν δέν άνελαμβάνομαι ούτε τούς δυνατούς ήχους τών όργάνων, ούτε τας ύψηλότερας φωνάς. Όταν μού όμιλούν άργά, μόλις άκούω. Πολλάκις καταρώμαι τόν έαυτόν μου. Ο Πλούταρχος με όδηγει εις

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΛΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΣΤΑ ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΟΥ: Εις τό θάνατον είμαι ύποχρουμεμένος να κάθημαι πλησιέστατα τής όρχήστρας διά να άκούω τούς ήθοποιούς. Αν καθύσθον άλλων μακράν δέν άνελαμβάνομαι ούτε τούς δυνατούς ήχους τών όργάνων, ούτε τας ύψηλότερας φωνάς. Όταν μού όμιλούν άργά, μόλις άκούω. Πολλάκις καταρώμαι τόν έαυτόν μου. Ο Πλούταρχος με όδηγει εις

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΛΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΣΤΑ ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΟΥ: Εις τό θάνατον είμαι ύποχρουμεμένος να κάθημαι πλησιέστατα τής όρχήστρας διά να άκούω τούς ήθοποιούς. Αν καθύσθον άλλων μακράν δέν άνελαμβάνομαι ούτε τούς δυνατούς ήχους τών όργάνων, ούτε τας ύψηλότερας φωνάς. Όταν μού όμιλούν άργά, μόλις άκούω. Πολλάκις καταρώμαι τόν έαυτόν μου. Ο Πλούταρχος με όδηγει εις

ΤΟ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟ ΕΚΕΙΝΟ ΠΡΩΤ'

Μ' άντίκρουσε λοιπόν και μ' άνήσυχον βλέμμα με κωτούσας. Τόσο λοιπόν φοβήθηκα: Άκόμα λοιπόν πιστεύεις εκείνους που σου είπαν ότι ή συμφορά σου και ή δυστυχία σου και τό κακό πνεύμα του δέδου σου θα ήμουν ενός;

Α, μά όχι. Έσθ δέν είσαι δειλή. Μ' άντίκρουσε. Καί τί μ' αύτός; Ποία συγκίνησιν, ποιά φόβο μπορούσθ να σου προζέησουν τά ξερά φύλλα τών λουλουδιών που πατείς στο όρόμο;

Κι' όμως έταράχθηκα και θέλεις να σου πώ γιατί έταράχθηκα; Γιατί μ' αγαπάς άκόμη, πεισματάρη μου γατούλα, γιατί άκόμη ή εικόνα μου δέν έδουσε άπό τή θύμησίν σου. Και μ' αγαπάς άκόμα, γιατί είδες ότι καιείς άλλος δέν μπόρεσε να σ' αγαπήσῃ, όπως σ' αγαπάω εγώ.

Κρίμα να μη μπoreίς να καθίσης κοντά μου τό εύλογημένο εκείνο πρωί που μ' άντίκρουσε. Σε δεσβαίω ότι αύτό δέν θα σ' έτάραζε διόλου. Λίγα λογάκια θα σου λέγα και θα χωρίζεμα με τήν πεποιθήσιν ότι άν δέν μπορούμε πειά να ζήσουμε σάν έρωσταί, άξ ζήσουμε τοὐλάχιστον σάν φίλοι.

Ο ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΝΟΣ ΑΓΑΜΟΥ

Τρείς χιλιάδες δραχμας τόν χρόνο διά τήν εξαγοράν τής ποιητή. Ή, παρά πολύ φτηνά εξαγοράζομαι τήν έλευθερίαν μας, αγαπητοί εν αγαμία αδελφοί. Εγώ είλιστα σκεπώθ να προκληώσω τόν φόρον μεζέ ολόκληρου τετραετίας γι: να είμαι σίγουρος ότι δέν θα ήλιθ εις γάμον.

Σα: δεδωδ ου εύσεις άγαμος έπιτοήή από τήν έπιβολήν τής εύλογημένης αύτής φορολογίας. Τι στοιχίζει, παρακαλώ ή σύζυγος εις ένα έγγαμον κύριον; Πόσον είναι άναγκασμένος να εξουδον τόν χρόνο διά διατροφήν και ένδουμασιν τού ετέρου του ήμισώσ; Βεβαίως τό διπλόν, τό τριπλόν ίσως και τό τετραπλόν των τριών χιλιάτων τής φορολογίας.

Ας υποθέσωμεν ότι ή σύζυγος στοιχίζει εις ένν έξη χιλιάδες τόν χρόνο. Μένον άγαμος ό χριστιανός αύτός και πληρώνον των φόρων εκ τριών χιλιάδων, έχει οικονομίαν άλλων τριών χιλιάδων δραχμάων οικονομίαν αίσθητήν, θετικην, βεβαιότητα. Γι' αύτό δέν βλέπω διατί μπορεί να δυσφορήσῃ ένας άγαμος με τήν καλήν αύτην φορολογίαν. Τούναντιον, ε;ώ υποθέτω ότι μόλις αρχίσει ή πληρωμή τού φόρου ό συνωστισμός των άγαμων πρό τού γκιςά των διαφόρων δημοσίων ταμείων θα είναι μέγας.

Όλοι θά τρέξουν να πληρώσουν τής τρεπί χιλιάδολες τους έγκλίρας, μήπως τό Κράτος μετανοήσῃ και τότε άλλόπορον. Τέτοιες εύκαιρίας δέν τής έρωσει πάντα καιείς.

Ο ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Η ΘΑΙΒΕΡΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΓΟΥ ΔΥΟ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΠΕΤΟΒΕΝ

Πρώτο γράμμα

Αγαπημένο μου Αμένδα, ό Μπετόβεν είναι πολύ δυστυχής. Τό ευγενικόστον μέρος τού είναι μου, ή άκοή μου, έβλάβη σπουδαίως άπο καιρόν, άπ' όσον είμεθα μαζή, είχα άντικληθή τά πρώτα συμπτώματα τού κακόν, αλλά τα έκουπτα. Θα θεωρηθώ; Τό έλλίχιον, φρονιά, αλλά πολύ όλιγον. Αισθένειαι ωσαν αύτή, εινε άιαται. Πως θα ζήσω τώρα; πως θα δυνηθώ να εγκαταλείψω εκείνο που αγαπά, τήν μουσικήν μου, ζων μάλιστα εις κ ιονίαν τσόον άλλιαν, τσόον εγωϊστικόν! Δέν άμφιβάλω καθόλου ότι θάναγασθώ να ύποκίψω εις τήν δύναμν τού Μοιραίου!...

Εις τήν άλλην επιστολήν περιγράφει λεπτομερστά τό πάθημα τού:

Εις τό θάνατον είμαι ύποχρουμεμένος να κάθημαι πλησιέστατα τής όρχήστρας διά να άκούω τούς ήθοποιούς. Αν καθύσθον άλλων μακράν δέν άνελαμβάνομαι ούτε τούς δυνατούς ήχους τών όργάνων, ούτε τας ύψηλότερας φωνάς. Όταν μού όμιλούν άργά, μόλις άκούω. Πολλάκις καταρώμαι τόν έαυτόν μου. Ο Πλούταρχος με όδηγει εις

την εγκαρτέριον. Όλοι να δοξάσω τήν Είμαρμένην μου, άλλ' επάροον στείμα τής ζωής μου, κατά τας όποιάς είμαι τό άθλιότερον πλάσμα τού θεού!... Έγκαρτέριος και ύπομονή! Πόσον ήλιβερόν καταφύγιον δι' ένα άπληρωμένο! Και όμως εινε τό μόνον τό όποϊόν μού ύπολείπεται.»

Η μυστοία του Μπετόβεν

Τά αισθήματα αύτά, όλα αύτά οι θλίψεις, όλα τα φυσικά και ήθικά άλγη ενός άνθρώπου τούτοτου, έπεσε να έχον και τήν καλλιτεχνικήν των άντηχησιν. Καί ή άνήγησις αύτή εις τόν Μπετόβεν ήτο ή παθητική Σου νότα, τήν όποιαν έγραφε και τήν καταστρωσιν αύτην. Έκεινο όμως τό όποϊον θαύμαζε καιείς εινε δέν υπεα τόσας δοκιμασίας, ό μέγας μουσουργός ήδυνήθη να ψάλλη και άλλην τήν χαράν, δια τής ζωηρά; γάσσης μερικώ; έργων του. Τόν Μάρτον τού 1806, ό Μπετόβεν έμνηστεύθη τήν Τερέζιαν τής Βρουνοβίτης. Ίδουλέως περιγράφεται τής νότος αύτό ή ίδια μυστική του:

Τό έσπέρασ μά, Κυριακή, μεκά τό δειπνον, όταν ή μητέρα είχε κοιμηθή, είπιακόμεθα εις τόν εξώστην ενός, ό αδελφός μου και ό Μπετόβεν, θανάμίζοντες τήν σελήνην τής ώρας νυκτός. Έξαφα ό μουσουργός εξέφρασε τήν επιθυμίαν να παίζη όλιγον. Εκάθησε πρό τού πιάνου και μετά μικράν εισαγωγήν ήρχισ να ψάλλη, άκομπαπόρον συγχρόνος ό ίδιος, τό γνωστόν άσμα τού Σεβαστιανού Μπάλ, τού όποϊου οι πρώτοι στίχοι εινε οι εξής: «Αν θέλεις να μού δώσης τήν καρδιά σου, θ' αγαπηθώμε κι' οι δυό μυστικά, α; δέ σκέψιες μας θά γίνον μία και καιείς δέν θα μάς χωρήσῃ ποτέ.»

Ο αδελφός μου έξηκολούθει να θαυμάζη τήν φωνήν και εγώ, τήν όποιαν τό άσμα εκείνο και τό βλέμμα μου με πλήγωναν, ήθιάνην δι' ή ζωή μου τού άντικειμένου. Τήν έπομέρη τό αρκοί συνητήρημεν εις τόν κήπον. Μού είπε: «Γράφο τώρα μιαν έρωτα, τής όποις τό κυριότερον πρόσονον εύρίσκειται μέσα μου, εμπρός μου, παντού όπου παγαίω, παντού όπου στέκομαι.»

Ποτέ ή ψυχή μου δέν ήτο έτσι. Όια γύρω μου μού φαινότανε φωτεινά, θανάμια. Έως τώρα όμοίωτα με τό παιδί εκείνο των παραμυθίων, που μαζεύει τά λιθαράκια και δέν βλέπει τό εύμορφο λουλούδι που άνθίζει μπροστά στο δρόμο του.»

Και όμως ό γάμος αύτός δέν έγινε. Διατί; Καιεί, δέν τό έμαθε ποτέ. Ο Μπετόβεν μάχη τής; τελουσίτας του πνοής ήγάπα τήν Τερέζαν και έκαίτη μέχρι τού θανάτου του τή γάπα τόν Μπετόβεν.

Είνε και αύτό εν άπό τά άνεξιγνωστά μυστήρια τής ζωής; τού μεγάλου συνθέτου, τήν όποιαν τσας φορές ε έντιοι άνεμοι είχαν ταραξεί.

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΥΠΟΜΟΝΗΣ

Όσα καπέλλα βγαίνουν άπό τό χείρα τής κυρίας Αγγελική; Μ. Κωνσταντίδου είναι ουσία καλλιτεχνήματα. Τό γούστο τής πάντα τέλειον και ή καλαισθησία τής έντελής Παριζιάνικη. Τό εργοστάσιον γυναικίον πλυν «Αρης» τό όποϊον διευθύνει ή κυρία Κωνσταντίνο πρόπει να καυχάται διότι έχει συνεργάτιδα μιά τέτοια έμπνευσμένη και περιποιητική καλλιτέχνηδα. Η άνοχη τής εις τήν ύπομονήν είναι αφάνταστος. Μίαν ολόκληρον ήμέραν μπορεί ν' άσχολήθη διά μιαν ιδιότροπον πελάτιδά τής, άρκει να μένη εύχαριστήμένην.

Και είπα δίοκομεν εν άναγκήσει ό μπέης. Βλέπω τήν ειλικρινέαν τής μορφής σου, γνωρίζω πεδιάθεν και τόν χαρακίτηρά σου και εινε περσιτόν να δικαιολογηθής εις έμέ Πως θα κάμομε όμως να πεισώμεν τόν Αιδέντην ότι είσαι άθώος; από τήν κατηγορίαν αύτην; Μα αύτό είνα άτιμούν! άνάκραξεν; ό υϊός τής Τζεμίλε εν άγαμνη ύποταγη εις τόν Αιδέντην, τόν έκαμα άξιωματικόν και εινε ετοιμος να χυθή τό αίμα του ύπέρ τού θρόνου.

Τό άντα Ρουχί, δίοκομεν ό Βεζύρος, αύτά τά γνωρίζω, και τά είπα όλα εις τόν Πατισάχ. Καί λοιπόν; δέν έπεισθη; Ό άσπασθώ εγώ τας νέας ιδέας διά να καταστρώσω και τόν έαυτόν μου και τό παιδί μου; Μα τότε, Βεζύρη μου, πρέπει να με κλείσετε στο Φρενοκομείον.

Όλα αύτά, σου λέγω, τά είπα, Άλλά τόν Πατισάχ τόν γνωρίζεις. Όταν τού περάσῃ μιά ιδέα στο κεφάλι, δέν βγαίνει εύκολα. Βεζύρη μου, άνέκραξεν ό μπέης, να παρουσιασθώ και να τού είπω μόνος μου. Πα πά... όχι, όχι... δέν ήξεύρεις εις ποίαν στιγμήν τόν εύρίσκεις; Καί τώρα τι να κάμο; έκαμεν ό άτυχός μπέης, συμπλέκων τας χειράς εν άπελισία.

Ο Βεζύρος έμειδιανεν, έγραθεις δέ εκ τής μαλθακής έδρας του έτυμεν έλαφρώς τόν ύλον του παιδικού φίλου του. Έκαμα λοιπόν εγώ εκείνο που πιστεύω ότι θα έκαμενες και σύ αν ήσο εις τήν θέσιν μου, αγαπητέ Ρουχί, ειπε. Ο Ρουχί ήρώτησε δια τόν οφθαλμών έναγωνίως και περιρρέόμενος από ψυχρόν ιδρώτα.

Ο Βεζύρος έξηκολούθησε. Ηγγύθησεν εγώ εις τήν Μεγαλειότητα του προσωπικώς. «Ο Βεζύρη μου! άνέκραξεν ό Ρουχί άνασηθών και προτείνον τας χειράς όπως σφιξη τας χειράς τού μεριστάτος. Μη βιάζεσαι άκόμη; έχομεν συνέχειαν.

Λοιπόν; Η μεγαλειότης του έπέμεινε...! Να γίνη τι; Να σε εισαγήν εις άνάκρισιον. Άμάν, γαλαμπή! Ε, ήσώλασε; ούτε και αύτό θα γίνη... Ο Βεζύρος κατεβασάνισε τόν δυστυχή άνθρωπον με δλους τούς δόγματικούς κανόνας!

Ο Ρουχί ήσθάνετο ότι μετά τινος στιγμάς θα έλιποθύμει. Λοιπόν, πρέπει να τελειώσω γρήγορα, διότι βλέπω ότι άνισυχείς πολύ. Διά τό παιδί μου!... όχι διά τόν έαυτόν μου... διά τό παιδί μου!... άνέκραξεν ό δυστυχής πατήρ.

Και δια σε και διά τό παιδί σου παρακάλεσα τόν Πατισάχ να μού δώσῃ τήν άδειαν να σε άπομακρύνω άπ' εδώ. (Ακολουθεί)

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΑΡΜΕΝΗ

ΥΠΟ L I D

(Συνέχεια εκ τού προηγουμένου)

Ηκούσθη δέ κατόπιν και έτερος άφ' ρισμός τής; παλαιάς Σουλτάνας. Αύτην τήν παραγγελίαν πρέπει να τήν παραδώσης εις τά παιδιά σου και εις τά εγγόνα σου.

Τουτουτρόπος, ό υϊός τής Σουλτάνας έφρόντισε να συμμορφωθή άσθητως με τήν παραγγελίαν τής; μητρός του.

Ο Ρουχί μπέης; καταστάς ώραιος και άμωιτος γεναίος και κεκτημένος πρόσοδον μεγάλης περιουσίας, εις ήλικίαν δέκα και έννεα έτών ήνοιξε χαρήμον εκ δύο ώραιων γυναικών, εκ τών όποιων ή πρώτη παρεδωκεν εις αυτόν άρρενα και ώραιον βαστόν, εις τόν όποιον ό νεαρός εύπακτρίδης άφιέφρασεν ολόκληρον τήν στοργήν τής πατρικής καρδιάς του.

Ηθελε να καταστήσῃ αυτόν άντάξιον άπόγονον μιās διασημής Σουλτάνας και ένός σοφού άρχιτέκονου, τόν όποϊον ή ικατότης του ειχε καταστήσει πανίσχυρον παρά τῷ Σουλτάναφ Άζίξ.

Τούλάχιστον εκ τού γνωστού ήμιν και περιπετειώδους έρωτικού ειδυλίου του άρχιτέκονος μετά τής; συζύγου τού Άζίξ τούτου μόνον ειχε κατορθωθή να παραμείνη εν τή; ισιορρία ως λόγος μόνος και ισχυρός τής προς αυτόν προστάσιος τού Σουλτάνου εκείνου. «Ότε ό υϊός του έφθασεν εις τήν ήλικίαν των δώδεκα έτών ό Ρουχί κωτώφωτος διά χρημάτων και ήγώρασε δι' αυτού τόν τίτλον του μπέη, εις ήλικίαν δέ δέκα και πέντε έτών εισήγαγεν αυτόν εις τήν στρατιωτικήν σχολήν, έπιθυμών να τόν άναδείξῃ τέλειον εύπακτρίδην. Ο νεαρός Φαίξ ήδεδίχθη άξιως τών προσδοκιών του πατρός του, εις ήλικίαν δέ είκοσι και ένός έτους έλάμβανεν τόν βαθμόν τού άνθυπολοχαγού τού πυροβόλικου, και παρέμεινε ως τούτοεις εις τήν φρουράν τής; πρωτεύουσας, κατοικούν μετά τού πατρός του εις τήν παλαιάν παραθαλάσσιον έπουλιν.

Ο υϊός του έξηκολούθησεν επί δύο έτη να βαίνει ήμέμα, άνευ ούδενός άγχιματος, έξ έκείνων τά όποια, άναντιος πολλάκις και αίφνηδίας διαταράττων τόν άνέφελον οικογενειακόν ούρανόν σημαινόταν προσώπων εν Τουρκία και ίδία εν Κωνσταντινουπόλει.

Τούτο όμως δέν έπέτροξε να διαρκέσῃ επί πολύ. Μίαν ήμέραν ό Ρουχί προσεκλήθη έπειρόντος παρά τῷ Μεγάλῳ Βεζύρη, μεθ' ού συνεδέετο δια παιδιού; φίλους.

Ο Βεζύρος τόν έδέχθη με έξαιρετικώς σοβαρόν ύφος τήν φορην έκαίνην. Ο Ρουχί ήρχισε να έκπλήσσειται. Ρουχί, ειπεν ό Βεζύρος συνδέομεθα εκ παιδικής ήλικίας και τούτο με κάμνει να σε κάλεσω, διά να έξηγηθώμεν προσωπικώς, Ο μπέης έξεπλήσσετο επί μάλλον. Τι συμβαίνει, Β-ζύρη μου; ήρώτησεν έπισήμως.

Συμβαίνει ότι εις τόν Αιδέντην; κάποιος έχθρ' ήσου εκαμε διαβολή εναντιον σου, ότι αρχίζεις να μετοβάλης ιδέας... Εγώ! δίοκομεν εν άναγκήσει ό μπέης. Βλέπω τήν ειλικρινέαν τής μορφής σου, γνωρίζω πεδιάθεν και τόν χαρακίτηρά σου και εινε περσιτόν να δικαιολογηθής εις έμέ Πως θα κάμομε όμως να πεισώμεν τόν Αιδέντην ότι είσαι άθώος; από τήν κατηγορίαν αύτην; Μα αύτό είνα άτιμούν! άνάκραξεν; ό υϊός τής Τζεμίλε εν άγαμνη ύποταγη εις τόν Αιδέντην, τόν έκαμα άξιωματικόν και εινε ετοιμος να χυθή τό αίμα του ύπέρ τού θρόνου.

Τό άντα Ρουχί, δίοκομεν ό Βεζύρος, αύτά τά γνωρίζω, και τά είπα όλα εις τόν Πατισάχ. Καί λοιπόν; δέν έπεισθη; Ό άσπασθώ εγώ τας νέας ιδέας διά να καταστρώσω και τόν έαυτόν μου και τό παιδί μου; Μα τότε, Βεζύρη μου, πρέπει να με κλείσετε στο Φρενοκομείον.

Όλα αύτά, σου λέγω, τά είπα, Άλλά τόν Πατισάχ τόν γνωρίζεις. Όταν τού περάσῃ μιά ιδέα στο κεφάλι, δέν βγαίνει εύκολα. Βεζύρη μου, άνέκραξεν ό μπέης, να παρουσιασθώ και να τού είπω μόνος μου. Πα πά... όχι, όχι... δέν ήξεύρεις εις ποίαν στιγμήν τόν εύρίσκεις; Καί τώρα τι να κάμο; έκαμεν ό άτυχός μπέης, συμπλέκων τας χειράς εν άπελισία.

Ο Βεζύρος έμειδιανεν, έγραθεις δέ εκ τής μαλθακής έδρας του έτυμεν έλαφρώς τόν ύλον του παιδικού φίλου του. Έκαμα λοιπόν εγώ εκείνο που πιστεύω ότι θα έκαμενες και σύ αν ήσο εις τήν θέσιν μου, αγαπητέ Ρουχί, ειπε. Ο Ρουχί ήρώτησε δια τόν οφθαλμών έναγωνίως και περιρρέόμενος από ψυχρόν ιδρώτα.

Ο Βεζύρος έξηκολούθησε. Ηγγύθησεν εγώ εις τήν Μεγαλειότητα του προσωπικώς. «Ο Βεζύρη μου! άνέκραξεν ό Ρουχί άνασηθών και προτείνον τας χειράς όπως σφιξη τας χειράς τού μεριστάτος. Μη βιάζεσαι άκόμη; έχομεν συνέχειαν.

Λοιπόν; Η μεγαλειότης του έπέμεινε...! Να γίνη τι; Να σε εισαγήν εις άνάκρισιον. Άμάν, γαλαμπή! Ε, ήσώλασε; ούτε και αύτό θα γίνη... Ο Βεζύρος κατεβασάνισε τόν δυστυχή άνθρωπον με δλους τούς δόγματικούς κανόνας!

Ο Ρουχί ήσθάνετο ότι μετά τινος στιγμάς θα έλιποθύμει. Λοιπόν, πρέπει να τελειώσω γρήγορα, διότι βλέπω ότι άνισυχείς πολύ. Διά τό παιδί μου!... όχι διά τόν έαυτόν μου... διά τό παιδί μου!... άνέκραξεν ό δυστυχής πατήρ.

Και δια σε και διά τό παιδί σου παρακάλεσα τόν Πατισάχ να μού δώσῃ τήν άδειαν να σε άπομακρύνω άπ' εδώ. (Ακολουθεί)

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΥΠΟ ΙΩΑΝΝ. ΚΟΝΔΥΛΑΚΗ

(Συ έχεια εκ τού προηγουμένου)

Ο Μαστροκωνταντίης! άνεμώνησε και έπεσε λιπόθυμος. Ο δέ Αριστοτέλης, άφου έββαλίωθη ότι τρώει ήτο ύποδημα τοποιός, όστις έξέπνευεν, έσίκωσεν τήν λιπόθυμον νεάνιδα, ως παιδίον, επί των σιβαρών του βραχιόνων και διηυθύνθη προς τά κατω με πάσαν δυνατήν σπουδήν.

Η μήτηρ

Είχον παρέλθη τέσσαρες περίπου μήνες παρά τά ύποσχέσεις τού Αριστοτέλη, χωρίς εύτος ν' άνακινώσῃ προς τούς; γονείς του τον κρυφίως; τελοθέντα γάμον.

Με διαφόρους προτάσεις άπέφραγεν εκάστοτε να κάμη τήν άνακινώσιν ταύτην, ή δέ Μαριώρα ήρχίσε ν' άνησυχίη τούτοτο μάλλον καθ' όσον άπό τινος ήθάνετο συμπατομάτα τινη, τα όποια έμάντευσεν ως; σημεία έγκυμοσύνης. Τούλάχιστον ή Δέσπω, ή ήμοια ειχεν ήξη άποκείνης τιαυτήν πείραν, τήν έβεβαίανεν ότι ό ζάλη, ή καορεσία ή αύτνια και άλλα τινε; ένοχλήσεις και άταξίαι εν τή λειτουργία τού όργανισμού τής; ήσαν σημεία ολόφανερα ότι ήτο εγκυος.

Η Μαριώρα κατελήφθη υπό βαθέος τινός ασή; ατος άνάμικτου με φόβον και άγαλλίασιν δειλήν.

Και άπηθύθνε μερλις έρωτησεις προς τήν φίλην τής; περί τής; διαρκείας τής; έγκυμοσύνης; περί τών όψων, περί τών κινόντων τ' ή τοκετός, περί τών προσφυλάεσων τός; ποιαις έξεπευ να λαβη. Η δέ Δέσπω, στεναζούσα, τήν συνεβούλευσε ν' άποφευγή τα βαρη και τούς ύπερβελικους κόπους. «Εταυτήν, με μιά μουνηδά που σημάσω, έπαθε άποβολήν. Διηγείτο δέ και άλλα τοιαυτα παραδειγματα να γνωστών γυναικών και άλλων, ότινες δίετρεσαν τό έσοχον κινώνον ή απέθανον κατά τήν γένναν των. Τότα ήμερομηνία έκτελοπόνά ή φ ην κυρία τής; και επί τέλους τής; έβγαλαν οι γιαιοί τό παιδί κομμάτια κομμάτια! Είνε καλά τά παιδιά, έκαμε με τρόπον γυναικός, ής ειχε γεννήσει τοὐλάχιστον ήμισιον δοδεκάδα τέκνων, μα έχον κινύνα, έχον βάσανα ν' α τρομώσῃ.

Ες ότων τών παικίων αίσθησιν, τά όποια παρήγαγεν εν τή καρδία τής; ή ανάλυσις τής; έγκυμοσύνης; προέκυπε τό μέγα και άγρον αίσθημα τής μητροτιος, πληρουσν αύτην άγιος συγκινήσεως, ής; ότα μόν τήν έκινει εις άγαλλίασιν άέκφραστο, ότε δε τήν διεθέτεν εις οίκτον και δάκρυα, εν τή προαισθησι ισως τής; άβεβιότητος τής; τής; τού άθώου πλάσματος, τό όποϊον έφερεν εις τά σπλάγχθα

ΔΙΑ Ν' ΑΠΟΦΥΓΕΤΕ ΤΟΝ ΦΟΡΟΝ ΤΩΝ ΑΓΑΜΩΝ ΛΑΒΕΤΕ ΜΕΡΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ ΑΥΤΟΝ

Όμοιοι λοιπόν! Έχετε να μ' ερωτήσετε το κράτος από τ' αὐτὴν γὰρ ἡμᾶς ἀναγκάσει νὰ πανθεοθωσῶμεν, γὰρ ἡμᾶς ἀναγκάσει νὰ μὴ γυμνώσῃμεν ἀπὸ τὰ ἐπιπλάσματα τοῦ κράτους καὶ νὰ μὴ σκορπίσουμε τὸ χρέμα μας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους.

Τώρα θὰ μὲν ποῦνε πολλοὶ : Προτιμοῦμε νὰ πληρώσουμε τὴν τρέψαν χιλιοδοῦλες μας παρὰ τὸν ἀπολογιστικὸν νόμον. Τόσον λοιπὸν οὗτος τρωμάζει ὁ συμφυρῆς βίος, ἀγαπήτοι μου κύριοι, πῶς προτιμᾶτε νὰ πληρώσετε φόρο παρὰ νὰ πᾶστε κοντὰ σὰς μὰ γυναικὸν αὐτὴν πῶς ἡμῶν μετὰ τὸν χαρακτῆρα σας, πῶς θὰ σὰς ἐμπνεύσει τὴν πεποιθὴν ὅτι θ' ἀγωνισθῆ γὰρ ἡμᾶς καταθέσει παρὰ τὸν ἀπολογιστικὸν νόμον θὰ μ' ερωτήσετε τώρα :

— Πῶς θὰ βρεθῆ ἡ γυναῖκα αὐτὴ ;
— Ἐ, μὲ παρασκευάζετε, τὸ ἔχετε ; Βεβαίως δὲν θὰ σὰς πᾶθ ἂν τὸν οὐρανὸν. Φάξετε καὶ θὰ τὴν βρεθῆ. Ἀρκεῖ μόνον νὰ θέλετε, ἀρκεῖ μόνον νὰ γὰρ λέτε ὅτι προτιμᾶτε νὰ πληρώσετε τὸν φόρον τῶν ἀγάμων παρὰ τὸν ἀπολογιστικὸν νόμον. Ὁ διαγωνισμὸς αὐτὸς τὸν πολιτικὸν γάμον θὰ σὰς διενικολῶν πολὺ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς καταλήλου σύζυγον.

Μετὰ σήμερον ὅς ὑπογράφῃ νύμφα ἔχον ἐκτεθὴ τόσα κορίτσια καὶ ἐλπίζω εἰς τὸ μέλλον ν' αὐξήσῃ κατὰ πολὺ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπονηφίων. Ἀπὸ τὰς ὑπονηφίων αὐτὰς μὲν οὐδὲν κάποιον νὰ διαλέξτε, ἀγαπήτοι μου κύριοι.

Ἐμῆμερον σήμερον μόνον τοὺς κύριους, ἐπειδὴ ἀπὸ αὐτῶν ἐξαρθροῦν ὁ γάμος.
ΔΙΣ ΝΟΡΑ

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ
5 δραχ. κἀθε δῆλωσις

(Ἀπὸ τὸν πίνακα αὐτὸν οἱ γένοι θὰ διαλέξουν τὰς Νύμφας τοῦ πολιτικοῦ γάμου. Φροντίσατε γὰρ τὴν γνωρίσατε).

ΠΡΩΤΗ ΕΒΔΟΜΑΣ
Μερόπη Βλασταράκη, Χανιά.
Καίτη Καφάνη, Ἀθήναι.
Ἀγλαΐα Νίκα, Πειραιεὺς.
Εἰρήνη Δρανδάκη, Ἀθήναι.
Μαρία Χίωπ, Ἀθήναι.
Σοφία Αἰλιό, Κόρινθος.
Πουπέ, Ἀθήναι.
Αἰνα Καθαλιέρη, Ἀθήναι.
Πόπη Ἰατροῦ, Ἀθήναι.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΒΔΟΜΑΣ
Λολό.
ΤΡΙΤΗ ΕΒΔΟΜΑΣ
Ἀντιγόνη Παπαδάκη.
ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΒΔΟΜΑΣ
Πικραμένη προφυγοποῦλα.
ΕΚΤΗ ΕΒΔΟΜΑΣ
Ἄνθος Μαῖου, Ἀθήναι.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΝΕΩΝ
5 δραχ. κἀθε δῆλωσις

(Ἀπὸ τὸν πίνακα αὐτὸν τὰ κορίτσια θὰ διαλέξουν τὸν γαμβρὸν τοῦ πολιτικοῦ γάμου).
ΠΡΩΤΗ ΕΒΔΟΜΑΣ
Μάριος, Ἀθήναι.
Μαρίνος Σταθόπουλος, Καλάμα.
Μητσός Διοσκουρίδης, Πύλος.
Νέος Συρκοῦφ, Ἀθήναι.
Ἄγορι, Καλαμα.
Ἰπλιότης τῶν Πατρῶν.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΒΔΟΜΑΣ
Γ. Μ. Χαραμῆς.
Ἀπλητισμένο ἀγόρι, Θεσσαλονίκη.
Σπυρίδων Μπέδος, Θεσσαλονίκη.
Χιονοσκεπὴς Ὁλυμπος.
Νέμος Μανδρέδ.
Ζοῦντζ.

Νικ. Θεμελῆς, Πάτρα.
Κωνστ. Παναγιώτου, Ἀθήναι.
Θεοφάνης Ραυτόπουλος, Πάτρα.
Παναγιώτης Γιαννοῦσης, Ν. Φάληρον.
Ἄθ. Σύμας, Ἀθήναι.

ΤΡΙΤΗ ΕΒΔΟΜΑΣ
Αὐρήλιος Π., Ναπολέων Β'. Allines, Χρ. Θεοδωρακόπουλος, Μαγεμένος νέος, Ἀργυραστός Ὀδοίπρος, Νίκος Ροδάνης, Κρήτη, Ἰωάν. Τσιάλης, Καρδούλα χωρὶς κτήρι.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΒΔΟΜΑΣ
Incornu, Ἀθήναι.
Μαγεμένος, Λάρισα.

Τσάν Τσάν Αἰν, Πειραιεὺς.
ΠΕΜΠΤΗ ΕΒΔΟΜΑΣ
Ρουμελιώτης, Εὐρυτανία.
Ξανθὸς νέος, Ευλόκαστρον.
Παραγγελιοῦχος, Ἀθήναι.

ΕΚΤΗ ΕΒΔΟΜΑΣ
Dave Winter, Ἀθήναι.
Πάρις, Ἀθήναι.
Ὄνειροπόλος Βοσκός, Πειραιεύς.
ΕΒΔΟΜΗ ΕΒΔΟΜΑΣ
Πίπης, Ἀθήναι.
Ἀπογοιτημένο φανταράκι.
Μεριστοσελῆς, Μύτικα.
Νέος Βοτανικός, Ἀθήναι.
Πραπινιάρης.

ΟΓΔΩΝ ΕΒΔΟΜΑΣ
Μαϊάνδρος, Κρήτη.
Ἀκούρατος Τεμπάλης.
ΕΝΝΑΤΗ ΕΒΔΟΜΑΣ
Δημ. Σαρίκας, Θεσσαλονίκη.
Χρ. Γιουβανίδης,
Δημ. Γαλιάνης,
Νικ. Σταθόπουλος,

ΔΕΛΤΙΟΝ ΔΗΛΩΣΕΩΣ
Κόψατε τὸ καὶ σταίλατέ το στὰ γραφεῖα τῆς «Σφαίρας» συνοδευόμενον μὲ 5 δραχ.

Ἐγκρίνω πληροῦτα τὸν θεσμὸν τοῦ πολιτικοῦ γάμου καὶ θέλω νὰ λάβω μέρος εἰς τὸ Διμοψόφισμα. Ὑπογραφή ἢ ψευδώνυμον

ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΠΟΛΛΩΝ ΛΟΓΙΩΝ

Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΑΓΑΜΩΝ

Ἄς ὄψασαι, ῥέ Μανιὼ μου, καρδιοφόρα ὑπάρχει πὺρ γὰρ νὰ μ' ἀφήκῃς ἀγάμο — συγκλήτῃ γὰρ τὴν ἀρχαία λέξιν μου, μὰ δὲν μπορῶ νὰ σοῦ ἐξαπαρῶσθ ἄλλοίως — θὰ πληρώσω τώρα στὸ δερμίοσὸ τὰ μαλλιά τῆς κεφαλῆς μου. Τοῦλάχιστο νὰ βρῶ γυναῖκα στὸ χρόνον ἀπαυ, ἄς πᾶσι στὸ διάβολο. Τρεῖς χιλιάδες εἶν' αὐτὸς ἄς πᾶσι εἰσα καὶ τὰ ῥέστα μου στὸ πῶκερ καὶ τὰχασσα. Εἰ δ' ἄλλως ματάκια πούχουνε νὰ κλάψουν. Θυμάσαι, ῥέ, πεσματάκιο πλῆσθη, πὺρ σουλέγια ἀνέκαθε :

— Κάνε, ῥέ, νὰ γίνῃ τὴν Κεριακὴ ἡ σέψην μας, νὰ γορέψουμε καὶ ἕμεῖς πᾶργὰ τὸ χορδὸν τῆς ἡσεία καὶ νὰ θαραποῦμε. — Δὲν μπορῶ. — Γιατί ; — Για λόγους φυσιολογικούς. — Ἐ, τότες τὴν ἄλλην Κεριακὴν. — Πᾶσι δὲ μπορῶ γὰρ λόγους συγγενικούς. — Βούρ τὸ λοιπὸν γὰρ τὴν παράλληλ Κεριακὴν. — Πᾶσι δὲν μπορῶ γὰρ λόγους αἰσθηματικούς. Καὶ βίρα ἀναβολή, ἀναβολῶ, ὡς πού ἐξήμερσε ἡ μέρα καὶ μὰς ἀρπάξε ἡ τσιμπῖδα, τρεῖς χιλιάδες μονόδραγμα τῆς τελευταίας παραγωγῆς με λένο. Καὶ πῶς διάλογο νὰ τὰ βρεθῆ τώρα. Δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ νὰ καταρτίσουμε πάλι στὴ μάκν ντὲ Μανιώ, δηλαδὴ σ' ἔσένα ῥέ Καρνατίδα.

Τώρα τί καταλαβαίνεις ; Θὰ μὲν σβουρῆς τὰ τρία χιλιάρα γὰρ νὰ πληρώσωμε τὸ φόρο, γὰρ ἄρθεῖς νὰ σὲ πᾶρω καὶ νὰ μὲ πᾶρῃς καὶ νὰ καροσπῆσωμε μαζή τὸ θεαρο μὲ τὰ τέσσαρα ποδάρια ; Σηγιέμαι Ἐλληνοκρατέω ;

Ὁ ΒΛΑΜΗΣ

Ὁμοιοὶ καμὲ τοῦ τριετιχοῦς ὅτι χρόνια τὸν ἐγκαλοῦνον κάμων δὲν ἔχω οὐδὲ πενηντακάρκιον καινούλας πληρῶσαι τὸν φόρον τῶν ἀγάμων, τὸ ὁποῖον ἄς μὲ εὐσπλαγισθῆ τὸ σιήσιον τῶν κοριτσαίων.

— Οὐ πόθεν νὰ εὖρω τόσας δροχμάδας, ἦγουν δύο σὺν μίᾳ χιλιάδος ἵνα πληρωθῆ ὁ ἐπάξιος φόρος ὅπερ δι' ἄπτον γίνεταί τόσος ἴδιος, τὸ ὁποῖον θὰ μὲ ἐγκαλοῦσιν οἱ σταρωιῆθαι ἐν τῷ φυλακίον. Ὅθεν ἐκκλῆσιν ποῦδ γεραρῶν πρὸς πᾶσαν γυνήν ὁσανθρᾶν χίραῖν ἢ μή, μετὰ ἢ ἀνευ φίλου διαγωγῆς σοβαρῶς ἢ ποικίλου, ἵνα λάβῃ προνοίαν τινὰ καὶ δι' ἐμὲ τὸν κακότυχον καὶ τερσμήν καὶ με διαθήσει σύζυγον προσωφινόν ἵνα ἀποφύγῃ τὸν φόρον τὸν ἐλαεινόν, τὸ ὁποῖον πὺρ νὰ τῆς συγχρησῆ ὁ Ὑψισθος τὸν πατήρ, τὴν μήτηρ καὶ τὸν θεῖον.

Ὁ Ἀγκαθάγγελος

Ο ΣΑΡΛΩ ΟΤΑΝ ΗΤΟ ΜΙΚΡΟΣ

ΤΡΙΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ

Ὁ Σαρλό, ὁ δημιώδης κομικός κύριος ὑπῆρξε, κατὰ τὸ μάλλον ἢ ἕττω, ἡ προσωποποιῆσις τοῦ ἀκαίου βλακός, τοῦ χαριστάτου βλακός, τοῦ ἐν πάσαις ἡλικίαις καὶ παντὶ τόπῳ ἐπιδοκίμου.

Τὸ Σαρλό ἡ ἀστειώτης ἐφημίετο ἐκ παιδικῆς ἡλικίας. Εἰς τὴν νεότητίν αὐτοῦ ἔγινε τὴν πονηρίαν νὰ διδῆ χρόνιον τινὰ ὁμοιοληθείας.

Ἰδοῦ μερικὰ αὐτῶν : Ἡμέραν τινὰ συνεπλάκη μετὰ συμμηθητοῦ του, παρ' οὗ ἐλαβε σοβαρᾶν πληγὴν εἰς τὸ μέτωπον. Τούτω παρατηρήσας ὁ πατήρ του, τὸν ἔρωτᾶ. — Τις σοῦ ἔκαμε τὴν πληγὴν αὐτὴν ; — Ποίαν πληγὴν ; — Νὰ τὴν μεγάλην ἔκεινεν πληγὴν, πὺρ φέρεις ἐπὶ τοῦ μετώπου. — Ἐδάγκασα τὸ μέτωπόν μου μόνος, ἀπῆρτησεν ὁ Σαρλό. — Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ φθάσῃς νὰ δαγκᾶσαι μόνος τὸ μέτωπόν σου ; — Ἀνέβρηκα εἰς ἕνα κἀθισμα καὶ ἔτσι τὸ ἐφθάσα !

Ἀργότερα ὁ Σαρλό ἐγένετο σοβαρῶτερος. — Τὸ κατ' ἐμὲ, εἶπεν ἡμέραν τινὰ εἰς τινὰ φίλιν του, προτιμῶ τὴν οὐλίην ἀπὸ τὸν ἥλιον.

Κυντάξτε ὁ ἥλιος ἀνατέλλει τὰ ξημερώματα ὅταν δηλαδὴ καὶ ἀνευ αὐτοῦ διακρίνομεν τὰ ἀντικείμενα μετὰ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, ἐνθ' ἡ οὐλίην μᾶς φωτίζει τὴν νύκτα...

Μίαν προῖαν ἐξῆλθεν εἰς κνήμιον, ὅτε εἶδεν ἕνα κόνικλον εἰς τὸν κήπον τοῦ φίλου του Καμῖλου.

Τὸν σκοπέυει, ἀλλ' οὕτως ἐκρόβη ὅπισθεν τὸ τοῖχον τῆς οἰκίας. Ὁ Σαρλό εὐσχετάται τότε εἰς αὐτὴν, ἀναβαίνει τὴν κλίμακα σιωπηλῶς καὶ ἐντός ὀλίγου εὐρίσκειται εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ φίλου του. Τὸν εὐρίσκει κοιμώμενον καί, χωρὶς νὰ τὸν ἐξυπνήσῃ, σκοπέυει καὶ προβολεῖ ἀπὸ τὸ παράθυρον κατὰ τὸ κόνικλον. Ὁ Καμῖλος πηδᾷ ἐκ τῆς κλίνης του ἔκφρον ἀπὸ φόβου. τὸν ἔρωτᾶ. — Τί, τί συμβαίνει ; — Ὡ, σ' ἐξυπνήσα ; (!) τοῦ λέγει ὁ Σαρλό. Καὶ ὅμως ἀφήκα νὰ πῶσῃ ὁ λόκος τοῦ πυροβόλου μου τόσον πολὺ σιγά.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΦΟΡΟΣ ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ὁ ὑποφαινόμενος ἰατρὸς ἐλήθον εἰς τὸν τόπον τῆς κλοπῆς καὶ τοῦ φόνου εὖρον αὐτὸν κευπημένον ὅχι διὰ ροπάλου. ἀλλὰ τὸν ἔβρισαν χαμαὶ καὶ τὸν ἐγονάτισαν ἐπάνω εἰς τὰ πλευρὰ καὶ εἰς τὸ ἦπαρ εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος καὶ τοῦ προσέβαλλον τρεῖς πλευρᾶς καὶ τὸ ἦπαρ καὶ δύο τραύματα περὶ κωντάκιο, ὡστε ἡ θεραπεία του εἰναι τριάνοντα ἡμέρας καὶ ἐλάσσον τῶν ἐνεγόντων. δὲν γίνεται δὲ ταῦτα οὕτως εἰς τὴν Νορβηγίαν καὶ ἐπληρώθη γρόσια δέκα διὰ τὴν ἐκθεσιν, κύρ Εἰσαγγελεα.

ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

50 λεπτὰ ἢ λέξις :

— Κορίτσια ὅποια ἀπὸ σὰς τοιούθαι τὸ πόνον τ' ἀναστῆναι καὶ τῆς καρδιάς τὸ δᾶκρον καὶ τῆς ἐλπίδος τὴν χαρὰ, θέλω σὲ με νὰ γράψῃ γὰρ λίγη ἀνακούφισι. Α. Λουλακᾶκη, ρ. γ. Χίος.

— Ἀυτῆσιν τὴν καρδίᾳ Θεοῦ ἐνταῦθα ἐδέχθη ἐπιστολήν σὰς ἑπιθυμῶ συνεχίσω ἀλλήλο γραφίαν οἱ ἐπιστολῶν. Παρακαλῶ γράψατέ μου ἐπιστολήν με διευθύνειν σὰς. Α. Λουλακᾶκη, Χίος

— Διαμέριον ἀπὸ ἐτῶν ἐν Ἀμερικῇ καὶ νοσταλγῶν πάντοτε τὴν γῆν πού πρωτοεῖδα τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, ἐπιθυμῶ νὰ ἐλθῶ εἰς πνευματικὴν ἐπισκοπῆσιν με Ἐλληνίδας 25-30 ἐτῶν. Προτιμῶνται Ναυπλίου-Τριπόλεως. Σκοπὸς δὲ, ἐπικρατοῦσθαι. Peter Napoleon 3447 Block ave, Indiana Harbor Ind, U.S.A.

— Ψυχῆς ποῦ τοιούθου τὸν πόνον μῖς ψυχῆς ποῦ ἀθλά τῆς ζωητεύθη, ψυχῆς ποῦ μορφοῦν νὰ ζῆσαν αὐτὴν τὴν πνευμένη μου καρδίᾳ, ἄς γράψωμεν ὡς ἐξῆς : Προτιμῶνται Πατρῶν. Nick Patrinos, 3405 Penn ave Indiana Harbor Ind. U. S. A.

— Συγγαίως ἐκ βάθους καρδίας τοῖς πρώτοις σηκαιοφόροις τοῦ ἐλευθέρου γάμου, δίδα Καίτην Καφάνη καὶ κ. Περικλήν Ζεμπιλῶν. Ὁνεירוπόλος βοσκός

— Πικραμένη Προσφυγοπούλα, ὁ ἐλευθέρου γάμος εἶναι ἔργα καὶ ὄχι λόγια, θέλει τάσεις καὶ ὄχι ὑπέσεις. Ὁνεירוπόλος βοσκός

— Ἀγλαΐα Νίκα, αὐτὴ ἴδια σὰς ἀμοιάζουν σὰν «σπουδύφουσκες», τὰς πένειν ὁ ἀνεμος καὶ τὰς κορεθῆ σὰ τέσσαρα σημεία τοῦ ὀριζήντος. Ὁνεירוπόλος βοσκός

— Νύμφαι τοῦ Πολιτικοῦ γάμου, εὐτυχεῖς εἴμεθα ποῦ ἡ κοινότης θὰ δεχθῆ νὰ ἐφαρμύσῃ τὸν σοφὸν θεσμόν τοῦ Πολιτικοῦ γάμου. Στέϊ, μόνον ἔργα κορίτσια, πὺρ ὄνεργεσθε τὴν χειραφετήσιν, πᾶρει νὰ παντρεύεσθε μόνον με πολιτικῶν γάμων. Εἰς αὐτὸν δὲν ὑπάρχει κατεῖ δεσμὸς, μόνον συμφωνία. Νέος Συρκοῦφ

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ

Χ. Χαλαμπόπουλον, ἐὰν τὸ κλισὸν θὰ γείνη δι' ἑξῶς μου 200, ἐὰν ὄχι 300. 100. Ἦ ἴδια τινὴ καὶ διὰ τὸ ἄλλο. Ἄνθος Μαῖου, ἡ ἐπιστολή σας, ὅπως καὶ προφορικῶς εἰδηλώσαμεν, παρελήφθη ἀπὸ ἄλλο πρόσωπον. Σκαλάκη, Ἄνθος τοῦ Μαυροῦ, δυστυχῶς δὲν ἐλάμβανεν τίποτε. Εἰς τὸ ταχυδρομείον μὰς ἔχουν ρημάζει. Ἀπογοητευμένη, Θεσσαλονίκη, μίᾳ ἐπιστολῇ πὺρ εὐρίσκειται εἰς τὰ γραφεῖα μὰς π.ὺ θέλετε νὰ σὺς τὴν σταίλωμεν

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΝΟΡΑΣ

ΜΙΑ ΠΡΩΜ' ἢ ΓΙΓ Τ' ἈΝΘΡΩΠΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΑΔΔΡ - π-π-ς κ- -λλ- -ρ-σ- τ-

Ἀύεις, οὐνοδωμένον ἂν μονοδράμων, γίνονται δεκταὶ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Σφαίρας» μέχρι τῆς 27 Ἰουλίου. Τ' ἀποτελέσματα θὰ δημοσιεύθωσιν εἰς τὸ φύλλον τῆς 1ης Ἀυγούστου. Οἱ ἐσοπικόντες περισσότερα μονόδραγμα λαμβάνουν περισσότερους κλήρους κατὰ τὴν ἐκτύβησιν ἄπο μὲν ἀπονομήν τῶν βραβείων.

ΒΡΑΒΕΙΑ ΘΑ ΔΟΘΟΥΝ ΕΞΗ ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

Πρώτων βραβείων : Μία ὥρατι σάρπα. Δεύτερον : ἕνα ἀνθοδόξιν μετὰλλιον. Τρίτον : Τριμῆρον συνδρομὴ «Σφαίρας».

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Πρώτων βραβείων : Μία σιγαροθήκη. Δεύτερον : ἕνα λαχέϊον τῶν 50 δραχμῶν. Τρίτον : Δύο λαχέϊα τῶν 5 δραχμῶν.

Τ' ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΥΠ' ΑΡ. 385 ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ 19 ΙΟΥΝΙΟΥ (ΚἈλλοῦ 55 καὶ στὸ χέρι πάρα δέκα καὶ κατέρπει)

ΟΙ ΑΥΤΑΙ

Ἀύεις ὀρθῶς, ἐντός τῆς ταχέισης προθεσμίας ἐστειλῶν οἱ ἐξῆς : Κούλα Ἀγγελισσοπούλου, Εὐαγγελία Βουλγαρίδου, Βασ. Ἀλεξανδροπούλου, Βασ. Πιτσόνης, Πλάτ. Χαλαμπιθῆς, Εὐαγ. Βαμβανούση, Δημ. Αἰδουσίτης, Μερόπη Ἰωάννου Νικολίτσου Σηληωτακοπούλου, (κλ. 2), Ἀλίκη Παναγιωτοπούλου, Σπυρίδων Εὐαγγελίδης, Ἀφροδίτη Παναγιωτοπούλου, Μαρία Παπαδοπούλου, Γεωρ. Κονταξῆς, Μαρία Ζαχαροπούλου, Νικ. Σταθόπουλος, Ἄθαν. Παπαλεῖου, Νικ. Βασιλείου, Μαρίνα Χιώτη, Δημ. Μιχαήλ, Δημ. Κουκουβέτη, Εὐαγγέλιος Κόλλος, (κλ. 2), Νικ. Θεοδοσιός, Σταύρος Ἐπύραχος, Χρήστος Χαλαμπόπουλος, (κλ. 2), Μαρία Βούκινη, (κλ. 2), Κατρίνα Μαντῆ, Παναγιώτης Κρέτας, (κλ. 2), Σταύρος Στουριανός, Μαρία Περικλέου, Πολυκάρπος Παπῆδων, Γεωργ. Λουγκάδαρη, Δημ. Κληρονόμος, Ἄντ. Εὐαγγέλου, Μιχ. Νάκος, Εὐαγγελία Μένου, Εὐαγ. Παπαρουνῆς, Δωρα Σδράλλη, Πέτρος Μπαχάρης, Στυλιανὴ Αἰδιωνίτου, (κλ. 2), Περικαίη Ανδρούσου, Β. Διαμαντέλης, Νικ. Παπαϊωάννου, Ἀνδρέας Πατισσοῦ, Ἰωάν. Θεοχαρίδης, Μαρία Παναγιωτοπούλου, Κωνστ. Γεωργιάδης, Γ. Λαμπετῆς, Σοφία Γιακαρά, Αἰλιή Σηληωτακοπούλου, (κλ. 2).

ΕΥΡΕΘΗ ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ ΘΑ ΣΑΣ ΑΠΑΛΛΑΞΗ ΑΜΕΣΩΣ ΑΠΟ ΤΟ ΑΣΘΜΑ

[Εἰς πασίγνωστος ἰατρὸς θὰ τὸ ἀποδείξῃ δωρεὰν εἰς ὅλους τοὺς ἐν Ἑλλάδι πάσχοντας].

Ἄσθρον καὶ μεθαῦριον (καὶ μέχρις ἐξαντήσεως αὐτῶν) θὰ διανεμηθῶσι δωρεὰν ἀπ' ὅλα τὰ ἐν Ἑλλάδι Φαρμακεία δειγμάτια τοῦ φημιόμενου « Ἀσθμαντόφ ». Ὁ δόκτωρ P. Σίφφμαν καθιστᾷ γνωστὸν ὅτι διὰ καταλλήλων μέτρων ἔχουν ἐφοδιασθῆ ὅλα τὰ Φαρμακεία με δειγμάτια δωρεὰν εἰς τὸν ὅσον νὰ καταστῆ δυνατόν εἰς ὅλους τοὺς πάσχοντας νὰ ἐπιτύχουν καὶ λήβουν ἀνευθυμῶν εἰς τὸ ἐν τῇ πόλει τῶν Φαρμακείων, ἐὰν ὑπάρχῃ, ἢ εἰς τὸ Φαρμακείον οἰασθῆποτε ἄλλου μικρᾶς πόλεως ἢ εἰς τὸν ἐν Πάτρας ἀνεπιπρόσωπον του κ. Ν. Ἀργυροπούλου ἢ εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις τοιοῦτον κ. Α. Ὁφφμαν ὁδὸς Σωκράτους 50, ἀρκετὰ δειγμάτια τοῦ « Ἀσθμαντόφ » ἐντελῶς δωρεὰν. Ὁ δόκτωρ Σίφφμαν ἐπιθυμῶσιν ὅπως ὑποφέρων ἀπὸ ἀσθμα, βρ γχίτιδα ἢ δύσπνοια δοκιμάσῃ τὰ φάρμακόν του ἐντελῶς δωρεάν. Δὲν ἐνδιαφῆρει, λέγει, πόσον βίαια εἴνε ἡ προσβολὴ τῆς νόσου ἢ πόσον ἐπιμόνος εἴνε ἡ περιπλοαῖς. Τὸ « Ἀσθμαντόφ » θὰ σὺς θεραπεύσῃ ἀσφαλῶς, συνήθως μὲν ἐντός 10 ἕως 15 δευτερολεπτῶν, πάντοτε δὲ ἐντός ἰσαρίθμων λεπτῶν. Τὰ δειγμάτια τὰ ὁποῖα θὰ σὺς δωθῶσιν δωρεὰν θὰ σὺς παρασχύν τὴν ἀποδείξειν τούτου, πράγματι δὲ διὰ τοῦ τρόπου τούτου καὶ μόνον θὰ κλήρῃ γνωστὰς καὶ θὰ ἀποδείξῃ τὰς σωτηρίας ἰδιότητας τοῦ « Ἀσθμαντόφ » ὡς ἐπίσης καὶ θὰ κατανικήσῃ τὴν φυσικὴν πρόληψιν χιλιάδων ἀσθματικῶν οἱ ὁποιοὶ εἰς μάτην μέχρι σήμερον ἐξήτησαν τὴν θεραπείαν. Καὶ προσθετέ: Ὅσον περισσότερον ἐντατικὴ εἴνε ἡ περιπλοαῖς εἴνε ἡ περιπλοαῖς τὸν πᾶσι περισσότερο θὰ ἐκτιμηθῆ καὶ θὰ ἐπαινεθῆ τὸ « Ἀσθμαντόφ » ἢ τὰ σιγαρέττα « Ἀσθμαντόφ » εὐθὺς μετὰ τὴν πρώτην δοκιμήν του. Ὅσοι πάσχουν δὲν ἔχουν παρὰ νὰ μεταβοῦσιν εἰς τὸν Φαρμακοποιὸν τῆς πόλεως τῶν ἢ εἰς τὰ Φαρμακεία οἰασθῆποτε ἄλλου μικρᾶς πόλεως ἐν Ἑλλάδι καὶ νὰ ζητήσῃσι δειγμάτια δωρεάν. Εἰς πρόσωπα μὴ δυνάμενα λόγω τῆς ἀποστάσεως νὰ ἀνευθυμῶσιν εἰς κανένα Φαρμακείον, θὰ ἀποστέλλωνται δειγμάτια ταχυδρομικῶς εὐθὺς ὡς γράψωσι σχετικῶς σημειοῦντες τὸ ὄνοματεπώνυμον καὶ τὴν ἀκριβῆ διευθύνσιν των εἰς τὸν ἐν Πάτρας ἀνεπιπρόσωπον τοῦ δόκτωρος P. Σίφφμαν, κ. Ν. Ἀργυροπούλου, ἢ εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις τοιοῦτον κ. Α. Ὁφφμαν ὁδὸς Σωκράτους 50.

Κύριον Κ. Μαυροῦδην, ἐπρόκειτο περὶ λάθους, τὸ ὁποῖον εἰσοδωθῆ.

ΕΚΕΡΑΙΣΙΑΝ ΔΙΑ ΚΛΗΡΟΥ ΚΟΡΙΤΣΙΑ
Βραβεῖον πρώτον, ἕνα ὀρολόγια «Μπρασελέ», Σοφία Γιακαρά.
Δεύτερον, ἕνα σεργίτιο μαυικῶν, Μαρίνα Χιώτη.
Τρίτον, μίᾳ τσάντα τῆς μόδας, Εὐαγ. Μένου.
Τέταρον, ἕνα κουτί πούδρα, Στυλιανὴ Αἰδιωνίτου.
Πέμπτον, μίᾳ φιάλη ἀρώματος, Μερόπη Ἰωάννου.

ΝΕΟΙ
Πρώτον.— ἕνα μπιστοῦνι, Ἄνθρ. Πατισσοῦ.
Δεύτερον.— Μίᾳ γραβᾶτα, Νικ. Θεοδοσιός.
Τρίτον.— ἕνα κουτί πούρα «Εὐδ», Μιχ. Δέδες.

Τέταρον.— Μίᾳ πίττα, Θᾶνος Μπασιός.
Πέμπτον.— ἕνας τῆμος «Σφαίρας», Σπυρ. Εὐαγγελείου.

Οἱ κερθίσαντες παρακαλοῦνται νὰ μὰς γράψωσιν ἐμφάτως

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΤΑΞΕΙΔΕΥΕΙ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ.

ΜΑΖΗ ΜΕ ΤΟΝ ΣΑΡΛΩ

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Καραγκιόζης. — Νά τό πατήσω ;
Κολιτήρι. — Νά τό πατήσω εγώ ;
Καραγκιόζης. — Κάντε στή μπάνα. (Ο

Κυραγκιόζης πατάει τό ηλεκτρικό κουμπί που βρίσκεται στο στήθος της κούκλας. 'Αμέσως από τό στόμα της άρχίζουν νά πέφτουνε σωρός εικοσοτάριο.

Σαρλώ. — Μάζεψε γαζέτες, Καραγκιόζη.

Καραγκιόζης. — Δέν άνοίγει περισσότερο τό στόμα της ή κούκλα ;

Σαρλώ. — Γιατί ;
Καραγκιόζης. — Μπερείνάχη μπλέξη πουθε ά κανένα εκατοστάριο.

(Τό Κολιτήρι ξαγλώνεται κάτω κι άρχίζει νά μαεύη

της γαζέτες).

Σαρλώ. — Λοιπόν, Καραγκιόζη μου, πώς σου φαίνεται ή κούκλα αυτή ;
Καραγκιόζης. — Καλή, αλλά φαίνεται πως δέν έχει γερό στομάχι.

Σαρλώ. — Γιατί δέν έχει γερό στομάχι ;
Καραγκιόζης. — Γιατί δέν μπορεί νά χωνέψη τής γαζέτες.

Σαρλώ. — Λοιπόν, Καραγκιόζη, θά συμφωνήσουμε ;

Καραγκιόζης. — Για τό φαί ; Είπαμε νά βάνουμε ρεφενέ ένα μπουτί με σκόρδο.

Σαρλώ. — Όχι για τό φαί, αλλά για τή γυνοϊκα.

Καραγκιόζης. — Δηλαδή ;
Σαρλώ. — Δηλαδή νά πάρης τή γυναίκα μου.

Καραγκιόζης. — Κι άν τύχη και ξεκουρυνιστή ;
Σαρλώ. — Φωνάζεις ένα μαστορη και τήν κουρντίζει.

Καραγκιόζης. — Έτσι ε ; Νά πάρω γυναίκα που θά τήν κουρντίζουν οι μαστόροι ! Όχι, κύριε. Προτιμώ νά μένω άγυμνακτος σ' όλη μου τή ζωή παρά . . .

Κολιτήρι. — Π'ε σεις, δέν τή ζίνετε σ' έμένα τήν κούκλα νά τήν βάλω σ' ένα ύπόγειο στην όδδ Άσπινάς νά μαεύσω πενηνταράκια.

Σαρλώ. — Όστε δέν τήν θέλεις ;
Καραγκιόζης. — Όχι.

Σαρλώ. — Πολύ καλά. Ζημία δική σου θά είναι. Γουλιέλμε, πάρε τήν κούκλα στή θέση της και φάναζε άμέσως τόν δήμιο.

Καραγκιόζης. — Ποιόν νά φωνάξω ;
Σαρλώ. — Τόν δήμιο για νά σου πάρη τό κεφάλι.

Καραγκιόζης. — Γιατί ;
Σαρλώ. — Πόσες μέρες έχεις που ήρθες στο Παρίσι ;
Καραγκιόζης. — Πόσες φορές φάγαμε μέχρι σήμερα ;

Σαρλώ. — Έγώ σ' έρωτώ πόσες μέρες έχεις στο Παρίσι κ' εσύ μου λές πόσες φορές φάγαμε ;

Καραγκιόζης. — Μάλιστα, κύριε. Πές μου πόσες φορές φάγαμε για νά σου πώ πόσες μέρες έχω στο Παρίσι.

Σαρλώ. — Ός τώρα φάγαμε δώδεκα φορές.
Καραγκιόζης. — Μονάχα ;
Σαρλώ. — Δώδεκα.

Καραγκιόζης. — Άν φάγαμε δώδεκα φορές τότε έχω τρεις μέρες στο Παρίσι.

Σαρλώ. — Λοιπόν στον τόπον αυτόν υπάρχουν μι ά συνήθεια, ό ξένος που θάρθη εδδ τήν τρίτη ήμέρα πρέπει ν' άποκεφαλισθή.

Καραγκιόζης. — Γιατί, ρέ ;
Σαρλώ. — Για νά μη γυρίση πίσω στην πατρίδα του και προδώση όσα είδε εδδ πέρα. Έμπρός λοιπόν.

(Έρχεται ό δήμιος).
Δήμιος. — Ποιανού θά κόψω τό κεφάλι ;
Καραγκιόζης. — Τοῦ κυρίου άπό κει.

Σαρλώ. — Θα κόψης τό κεφάλι του Καραγκιόζη.

Καραγκιόζης. — Τι λές, ρέ ; Τίνος κεφάλι νά κόψη ;
Σαρλώ. — Μδ, δέν είπαμε ; Τό δικό σου.

Καραγκιόζης. — Άμ' εγώ, καύμενε μου, δέν έχω κεφάλι.

Σαρλώ. — Δέν έχεις κεφάλι ;
Καραγκιόζης. — Δέν έχω, βέβαια, γιατί άν ελγα δέν θά ερχόμουνα στο Παρίσι.

Σαρλώ. — Άφησε τα αυτά κ' έτοιμάσου. Κολιτήρι. — Ρέ μπάλμπα, κότσε σε περικαλώ κ' έμένα τό κεφάλι.

Σαρλώ. — Όστε θέλεις κ' εσύ νά σου κόψω τό κεφάλι ;

Κολιτήρι. — Ναί, για νάν τό πάω του Μπαλμπαγιώλου νάν τό κάνη σουπλα.

Καραγκιόζης. — Κύριε Σαρλώ, άσε τ' άστεια.

Σαρλώ. — Έδδ δέν έχει άστεια. Μη σκεφθής μάλιστα νά εγγης γιατί θά σε πυροβολήσω.

Καραγκιόζης. — Όστε θά μου κόψουν τό κεφάλι ;

Σαρλώ. — Και βέβαια, άφου είναι συνήθεια του τόπου.

Καραγκιόζης. — Κ' ύστερα δέν θάχω κεφάλι.

Σαρλώ. — Όχι, άφου θά σου τό κόψουν.

Καραγκιόζης. — Δέν θάχω διόλου ;
Σαρλώ. — Διόλου βέβαια.

Καραγκιόζης. — Και θά μου τό κόψετε ιζάμπα ;
Σαρλώ. — Τι έννοεις ιζάμπα ;
Καραγκιόζης. — Δηλαδή θά μου κόψετε τό κεφάλι χωρίς νά με πλερώσετε ;
Σαρλώ. — Χά, χά, χά ! Θέλεις νά σε πληρώσουμε.

Καραγκιόζης. — Άμ' πώς.
Σαρλώ. — Και πόσο θέλεις ;
Καραγκιόζης. — Νά τό ζυγιάσουμε πρώτα κ' ύστερα βλέπουμε.

Σαρλώ. — Ποιό νά ζυγιάσουμε ;
Καραγκιόζης. — Τό κεφάλι μου.

Δήμιος. — Έμπός λοιπόν, γιατί δέν μπορώ νά περιμένω. Έχω κι άλλη δουλειά.

ΤΑ ΑΣΤΕΙΑ ΤΟΥ Κου ΒΑΖΟΥ

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Ό κ. Βάζος μαθαίνει Γαλλικά. Ένα άπόγευμα ή δασκάλα του τόν παίρνει και πηγαίνουν μαζή στο Ζάππειον.

— Πώς λέγεται Γαλλικά ή πλατεία ; έρωτώ τήν δασκάλα του.

— Πλάς.
— Όραία. Πλάς, πλάσις, δηλαδή μι ά ώρα μι πλάσις. Άκόμα δέν έμαθα τή γλώσσα και τα καλαμπουράκια άρχισαν. Και ό τρογιόδρομος ματμαζέλι ;

— Τραμβάι.
— Καλομελέτα έρχεται.
— Παρντόν ;
— Τραμβάι, τραβάει, δηλαδή δέν τραβάει, δέν τραβάει. Και ή γυναίκα, ματμαζέλι ;

— Φάμ, λά φάμ.
— Σ' εύχαριστώ, Θεέ μου.

Γιατί εύχαριστείτε τόν Θεό, κύριε Βάζε ;

— Διότι μου τό έφερε άμέσως. Φάμ, φάμ, δηλαδή θά τής φάμε τής γυναίκες θά τής φάμε. Και ό άνδρας ;

— Ό άνδρας λέγεται Όμμ, κύριε.
— Όμμ, όμμ, ξέρλοκ Χόλμ, ξέρλοκ Χόμ. Νά κ' ένα άστυνομικό καλαμπούρι.

Ό κ. Σφιγγιλώνης

Καραγκιόζης. — Δηλαδή, έχεις νά κόψη και άλλα κεφάλια ;

Δήμιος. — Βέβαια.
Καραγκιόζης. — Μπαρόβο.

Δήμιος. — Έμπρός, τό μαχαίρι είναι έτοιμο.
Σαρλώ. — Καραγκιόζη, σκύψε.
Κολιτήρι. — Πατέλο, σιή ζούνη τό κεφάλι σου.

Καραγκιόζης. — Τι ; Δέν θά με πλερώσετε πρώτα ;
Σαρλώ. — Άφησε τ' άστεια και σκύβε.

Δήμιος. — Στάσου νά σε δέσω.
Καραγκιόζης. — Σταθίτε, βρέ παιδιά. Θέλω μι ά τελευταία χάρη.

Δήμιος. — Λέγε.
Καραγκιόζης. — Άμα μου κόψετε τό κεφάλι νά μην τό στείλετε στή Άθήνα, γιατί μπορεί νά τό γνωρίση ό Σιός Διονύσιος που του χρωστάω ένα εκατοστάριο.

Δήμιος. — Καλά σκύψε.
Καραγκιόζης. — Δώστε μου πρώτα ένα βρεγμένο πανί νά βαστάω στο χέρι.

Σαρλώ. — Τι θά τό κάνης τό βρεγμένο πανί ;
Καραγκιόζης. — Τό θέλω νά σκουπίσω τά αίματα, άμα θά μου κόψετε τό κεφάλι.

Δήμιος. — Γι' αυτό κάνουμε καλά έμεις. Σκύψε τώρα.

Καραγκιόζης. — Ά, συμφορά μου ! Άκουξ νάρθω στο Παρίσι για νά μου κόψουν τό κεφάλι ! Άμ' τέτοιο νεροκολόκνθο πουσαι καύμένο, τέτοια σου πρέπουνε. (Σκύβει). Έμπρός, ρέ, βαράτε.

Βαράτε τον, κυπάτε τον, παιδιά, τόν Καραγκιόζη.
Δήμιος. — Σκύψε άκόμη λιγάκι.

(Η συνέχεια εις τό προσεχές)

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ

Έπειδή σκοπεύω νά πανδρευθώ και θέλω νά στείλω εις τήν μέλλουσαν συμβίαν μου τήν φωτογραφίαν μου, άλλ' έπειδή δέν με παίρνει ό φωτογραφικός φακός διότι είμαι... νηστικός, ΠΡΟΚΑΛΩ ΟΣΟΥΣ ΜΠΟΡΟΥΝ νά με ζωγραφίσουν νά στείλουν τήν εικόνα μου επ' όνόματί μου εις τά γραφεία της «Σφαιρας». Έκείνην που θά μ' άρέση θά τήν βραβεύσω με δρχ. 100. Έμπρός, άλατρε.

Κάθε εικόνα πρέπει νά συνοδεύεται άλαμπρατοέ και με 2 δραχμάς.

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ